

Kutlu Gezi 3 21 05 14 Çarşamba

– EDİP GÜL · 16 Ocak 2023

KUTLU GEZİ

3

21.05.14 ÇARŞAMBA

Mübarek bütün orada bulunanları tek tek dolaştı. Ve sonra mescidi terk etti. Teveccüh esnasında sofiler cezbeleniyorlardı. Şeyhin sesi zaman zaman değişiyor, okuduğu dualar, çektiği istimdatlar da bir canhıraş feryada ve istiğrak haline dönüşüyordu.

Sofilerden biri tekrar Kur'an-ı Kerim okudu ve istiğfar çekerek teveccüh bitti. 2,3 saat süren bu ibadet büyük bir ferahlıkla tamamlanmıştı. Derin bir uykudan uyanır gibi gözlerimizi açtık. Etrafımızdaki sofilerle sohbet başladık. Büyük ve derin bir temizlikten çıkmış gibiydik.

Hepimiz mutluluk ve huzurla doluyduk. Ömrümde üçüncü defa katılmışım bu nevi ayine. Birincisi yıllar önce Menzildeydi. Rahmetli Sultan Hazretleri hayattaydı. Onun meclisiydi. Tek teveccüh buydu o zaman katıldığım. Daha sonra teveccühler kaldırılmıştı. Çünkü o zamanlar Menzil'deki dergaha gidenler artmış, tabiler çoğalmıştı. 'Hatmeler teveccühtür' denildi. Hakikaten hatmelerden aynı his alıyor, hafifleyerek çıkıyorduk.

Nakşi tarikatinde öteden beri teveccühler yapılır ve bu teveccühler iştiaqla karşılanırdı. Teveccühe

katlanlar seçkin insan sayılırdı.

Mescitten hafiflemiş olarak ayrıldık. Kuş gibiydik, uçar gibi gidiyorduk. Bağırsaklarımdaki bozukluktan dolayı alelacele gidiyordum. Çorba dağıtılmaya başlanmıştı. Sofiler beni geçmişlerdi. Ekmelerimi alarak çorbaya koyuldum. Yağlı ve tuzsuz çorbayı tahta kaşıklarla içiyor, bir yandan kepeği hiç alınmamış ekmeklerimizi yiyorduk. Derin kaplardaki çorbaya birkaç kişi birden kaşık sallıyorduk.

Doyma noktasına vardık. Öyle iştah içinde yiyorduk ki görenler kıtlıktan çıkmış sanırdı. Karavanaların başına sıra sıra dizilmişti. Bulgur çorbası da güzel yapılmıştı. Bulguru çok, suyu nerdeyse yok denecek kadar azdı. Biraz daha kaynatılsa pilava dönüşebilirdi. Bu çorbayı daha önce diğer dergahlarda yediğim çorbalarla karşılaştırıyordum. Menzil'de, Doğantepe'de içtiğim çorbalar da bunlara benziyor ama aralarında biraz fark barındırıyordu. Ekmekler aynı ekmeklerdi adeta. Bazen beyaz ekmek te çıktığı oluyordu ama ben beyaz ekmekten o lezzeti alamıyordum.

Ekmekleri eve saklamak istiyordum ama ne mümkün. Pek taze de olmamalarına rağmen hepsini yiyip bitirdim. Oradan ayrılıp dükkanlara doğru yollandım. Hava oldukça güneşliydi. İshalim devam ediyordu. Faydası olur diye bir paket leblebi de satın almayı ihmal etmedim.

Çayhaneye vardım. Her yanından geçtiğim tuvalete uğramayı ihmal etmedim. Sürekli sularla haşır neşirdim. Bu da benim daha fazla üşümeme yol açıyordu.

İkinci namazı yaklaşıyordu. Bizse hala çayhanede sohbet ediyorduk. Kimler yoktu ki oralarda. İzmit'ten ayrı ayrı arabalarla gelmiş bir sürü kişi. Bir zamanlar kısa bir müddet komşuluk yaptığımız Mehmet Fıçıcı- o zamanlar yeni yetme bir delikanlıydı- şimdi olgunlaşmış, birkaç çocuk babası olmuş, hem Şeyhin vekili. Kiskanmadım, imrendim. Onlar aile boyu sofıydı. Babaları rahmetli olmuştu. Allah taksiratını affetsin. Sofiler bana da çay ismarladılar, bense elimdekileri açıp ikram etmedim. Bu nedenle kendimi kınıyordum içten içe. Tekrar mescide vardık. Telefonumun şarjı bitmek üzereydi, onu şarj etmek üzere prize taktım çantamdaki şarj cihazıyla.

İzmitli bir grup köyden ayrıldı. Ben de arkadaşlara geç yola çıkmanın mahzurlarını anlatıyordum. "Gece yarısı kente varacağız" diyordum. Kafle de benim gibi kent merkezine uzakta oturanlar çoğunluktaydı.

Kimseyi ikna edemiyordum. Herkes işini Allah'a bırakmıştı. Bir şeyler olur hal yoluna konur diyorlardı. Hatme'yi yaptık. Tövbelerimizi almıştık zaten öğle namazından sonra. Hazırlıklydık.

-devam edecek-

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 21.5.2014